

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321010053
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5321010053.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 14. februára 2024 prejednal odvolanie podané obžalovaným A. B., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/16/2021 z 28.3.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/16/2021 z 28.3.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 11.02.2019 v čase pred 10:30 h viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Touareg, ev. č.: CA 188 CK, v meste Čadca, okres Čadca, pričom toto vozidlo zaparkoval pred vchodom do budovy Okresného riaditeľstva PZ SR, Čadca, na Palárikovej ulici č. 977, z vozidla vystúpil a vošiel do budovy, pričom z dôvodu podozrenia, že v čase vedenia vozidla bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok, bol vyzvaný, aby sa podrobil odberu krvi a moču na vykonanie toxikologickochemickej analýzy na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok a následne bolo zistené, že vozidlo viedol pod vplyvom metamfetamínu v koncentrácii 274 ng/ml a amfetamínu v koncentrácii 40 ng/ml v krvi.

Za to mu súd podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu vo výmere 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 (jeden) rok.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania (č.l. 402-404, 416-418 spisu) v podstate uviedol, že stíhaného trestného činu sa nedopustil. Podrobným spôsobom opísal skutkové okolnosti prípadu. Obžalovaný poprel, že by v rozhodnom čase viedol osobný automobil, resp. bol účastníkom cestnej premávky, a to tak, ako je to uvedené v skutku napadnutého rozsudku. Taktiež spochybnil závery znaleckého dokazovania, ktoré sa týkali zisteného množstva a účinkov drogy v jeho organizme. V tejto súvislosti podrobne poukázal aj na rozsiahlu judikatúru súdov, ktorá sa týkala zásady zákazu sebaobviňovania. Uvedené skutočnosti obžalovaný formuloval v doplnení podaného odvolania z 9.7.2023.

Záverom obžalovaný aj s poukázaním na rozhodnutie ESLP navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby.

Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Ďalej sa domáhal podľa jeho názoru protiprávneho ustanovenia obhajcu, a to opatrením Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Tp/23/2019 z 24.6.2019, ktoré bolo však zrušené nezákonným opatrením toho istého súdu, sp.zn. 2T/16/2021 zo 4.5.2021.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde po splnení zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko považovala rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu za zákonný a dôvodný.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a veľa v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine a treste.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patrili najmä výpoveď svedka C. D. C., D. E., F. G., ako aj výsledkami odborného vyjadrenia D. H. I. a taktiež znaleckého posudku D. J. B.. Spáchanie stíhaného skutku ialej dokumentoval úradný záznam OR PZ Čadca z 11.2.2019, z obsahu ktorého vyplynul opis zákroku príslušníkov polície. Skutok ialej dokumentovala zápisnica o obhliadke miesta činu. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom. Preskúmaním dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd prijal záver, že tieto sú len opakovaním obhajoby obžalovaného ei už z prípravného konania alebo hlavného pojednávania. Okresný súd sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku s týmito argumentmi obhajoby presvedčivo vysporiadal a uviedol jasné a zrozumiteľné dôvody, na základe ktorých uznal obžalovaného vinným.

Z tohto dôvodu krajský súd nepovažuje za účelné opakovane rozvádzať totožné úvahy ako tie, ktoré sú predmetom odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa. V súhrne len považuje za nutné zdôrazniť len to, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.4.2022 bol vypočutý svedok K. D. H. I., ktorý jednoznačne ustálil, že obžalovaný bol v rozhodnom čase nespôsobilý viesť motorové vozidlá a jeho ovplyvnenie pervitínom ureite zodpovedalo ekvivalentu viac než jedného promile alkoholu. Krajský súd mal vzhľadom na obsah výpovedí vyššie označených svedkov taktiež jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase viedol osobné motorové vozidlo, ktoré zaparkoval pred vchodom do budovy OR PZ SR Čadca. Takýto záver nie sú spôsobilé spochybniť argumenty obhajoby obžalovaného, ktorá sa odvolaciemu súdu, vzhľadom na zabezpečené objektívne dôkazy, javila tak ako nesúrodá a chaotická. Základné argumenty prezentovanej obhajoby sú v príkrom rozpore s nezaujatými výpoveďami svedkov, ktorí potvrdili protiprávne konanie obžalovaného. Pri takomto tvrdení je potrebné zdôrazniť najmä tú skutočnosť, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku pod vplyvom zakázaných omamných látok a z toho dôvodu situáciu ohľadne svojho správania vnímal subjektívne, skreslene a zaujato. Takýto záver vyplynul aj z vyšetrenia jeho duševného stavu D. J. B., znalkyou z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie. Napriek tomu, že obžalovaný pri vyšetrení, resp. v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou alebo chorobou, bol dňa 11.2.2019 akútne intoxikovaný psychostimulanciami (metamfetamínom). V čase spáchania skutku obžalovaný mohol v stredne zníženej miere rozpoznať protiprávnosť svojho konania a v stredne zníženej miere ovládať svoje konanie. Toto stredné zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností bolo spôsobené výlučne vplyvom požívanej návykovej látky zo skupiny psychostimulancií (metamfetamín). Obžalovaný má viac rokov skúseností s užívaním metamfetamínu a pozná jeho nepriaznivé účinky na svoju osobu. Z tohto

dôvodu mohol tieto účinky predvídať a predpokladať. Podľa názoru krajského súdu teda iracionálne stíhané konanie vyjadrené v skutku napadnutého rozsudku odzrkadľuje tú skutočnosť, že obžalovaný bol pod vplyvom zakázanej látky, ktorá v konečnom dôsledku ovplyvovala jeho správanie a psychiku. Preto krajský súd prijal jednoznačný záver, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil preinú ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. V neuviedených podrobnostiach v celom rozsahu odvolací súd odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožnil a tieto si osvojil.

Pokiaľ sa týka namietanej zásady zákazu sebaobvičovania v trestnom konaní krajský súd dopadá, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania podrobne poukázal na judikatúru, ktorá sa týka trestného einu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. V tejto súvislosti je však potrebné zo strany odvolacieho súdu zvýrazniť, že obžalovaný bol stíhaný pre trestný ein ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný orgánom einným v trestnom konaní, resp. policajtom poskytol biologický materiál dobrovoľne, a preto jeho konanie nebolo možné kvalifikovať už podľa zmienenej ustanovenia § 289 ods. 2 Tr. zák. Z tohto dôvodu boli jeho odvolacie dôvody v tomto smere krajským súdom vyhodnotené ako irelevantné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej einnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných einov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelovej spoločnosti.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania einu a jeho následok, zavinenie, pohútku, prítušujúce okolnosti, pošahujúce okolnosti a na osobu páchatelovej, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného einu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému einu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatelovej a ostatných obeanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými einmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné einy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v eo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných einov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých obeanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými einmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatelovej, ale aj na ostatných členoch spoločnosti. Prítom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej einnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti eomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvovať pozitívnu hodnotovú orientáciu obeanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatelovej spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatelovej musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a obeanom pred útokmi páchatelov trestných einov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných einov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a veasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej einnosti a posiluje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopoajú

a podmieoujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatoenému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel3a trestného einu, ako i na ostatných elenov spoločnosti.

Uložený podmienený trest odoatia slobody v celom rozsahu spaoa platné zásady pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr. zák., a to aj s prihliadnutím na predchádzajúce vedenie života obžalovaného. Trest odoatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok zodpovedá zneniu ust. § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. Obžalovanému bol ukladaný trest bez zistenia existencie po3aheujúcich alebo prí?ážujúcich okolností. Skúšobná doba odkladu výkonu trestu odoatia slobody je taktiež pod3a názoru druhostupoového súdu primeraná a v súlade so znením § 50 ods. 1 Tr. zák.

Trest zákazu einnosti vies? motorové vozidlá na dobu 1 rok (§ 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) sa krajskému súdu javil ako neprimerane mierny, avšak z dôvodu absencie odvolania prokurátora takéto pochybenie okresného súdu nebolo možné napravi?, a to z dôvodu dodržania zásady reformatio in peius – zákaz zmeny k horšiemu.

Pre uvedené skutoenosti odvolanie obžalovaného krajský súd zamietol postupom pod3a § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.